

РЕШЕНИЕ

№ 2230

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 02.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **14246** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност.

Образувано е по жалба от [фирма], против ЗАПОВЕД ЗА НАЛАГАНЕ НА ПРИНУДИТЕЛНА АДМИНИСТРАТИВНА МЯРКА, № ФК-С193-0328296/03.12.2019 г., издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“ – С., в Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП, с която е постановено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – магазин за дрехи в [населено място] и забрана за достъп до него, за срок от 14 дни.

По делото оспорващото дружество не е представявано в съдебно заседание. Доказателства за насрещни доказване не са ангажирани. С жалбата не се оспорва описаната в процесната заповед фактическа обстановка.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и желае юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, от доказателствата по делото приема за установено, съответно - неоспорено следното.

На 28.11.2019 г. инспектор по приходите от Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП проверил стопанисван от едноличния търговец търговски обект – магазин за дрехи и констатирал, че за извършена контролна покупка, на стойност 18 лева не му бил издаден касов бон от наличното фискално устройство. Данните от проверката са мотивирали ответника – началника на Отдел „Оперативни дейности“ в

Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС да наложи на ЕТ „Д. – С. Р. принудителна административна мярка (ПАМ) „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта, за срок от 14 дни“, със Заповед № ФК-С193-0328296/03.12.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, след обсъждане на доказателствата и на доводите на страните формира следните изводи по съществуващото на спора.

Жалбата е подадена в срок, от пряко засегнатото юридическо лице и е процесуално допустима за разглеждане. По същество е неоснователна.

Оспорващият не опровергава констатациите, послужили като основание да бъде наложена процесната ПАМ. За несъмнено Съдът приема, че търговецът, като лице по чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, не е изпълнил задължението по чл. 25, ал. 1, т. 1 от същата наредба, да издаде фискална касова бележка за извършената продажба на стока.

Съдът не споделя аргументите на оспорващия, с позоваване на чл. 187, ал. 4 ЗДДС, че прилагането на ПАМ по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ с.з. е задължително обвързано с издаването на наказателно постановление. Наличието на НП, с което е определен размер на санкция за извършено административно нарушение е предпоставка за прекратяване действието на наложена ПАМ, преди да е изтекъл определеният срок на мярката, но не е условие за постановяването ѝ, предвид чл. 186, ал. 1 ЗДДС, относно текста „независимо от предвидените глоби или имуществени санкции“. Останалите, изложени с жалбата доводи са относими към постановеното предварително изпълнение на ПАМ, във връзка с което друг състав на АССГ се е произнесъл с Определение № 9931/18.12.2019 г., по адм. Дело № 14069/2019 г., присъединено към настоящото дело.

Установените с Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства изисквания към търговците способстват за осъществяване на ефективен контрол върху извършването на доставки на стоки и услуги, за целите на облагането с ДДС. Прилагането на ПАМ по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „в“ ЗДДС не е предпоставено от наличието на преки и непосредствени вреди за фиска. При наличие на констатирано обстоятелство, по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС, налагането на ПАМ е задължително и се извършва при условията на обвързана компетентност. Това предполага, че тогава, когато е установено извършено административно нарушение компетентният административен орган е длъжен да постанови принудителната административна мярка, която изпълнява прогласените с разпоредбата на чл. 22 ЗАНН цели, за случая - да бъдат преустановени неправомерни действия (бездействие) на конкретно задължено лице, които имат за последица оцетяване на фиска (Бюджета), посредством неизпълнение на задълженията, регламентирани с цитираната наредба, респ. – със ЗДДС. Оспорената заповед съдържа мотиви и съображения, защо административният орган е преценил да преустанови дейността на ресторанта за срок от седем дни. Тези мотиви позволяват на Съда да осъществи дължимия контрол за законосъобразност.

В заключение - оспорената Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С193-0328296/03.12.2019 г. е издадена от компетентен административен орган, който е приложил правилно релевантните за случая и обсъдени по - горе

материалноправни норми на ЗДДС.

При този изход на съдебния спор основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от [фирма], против Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С193-0328296/03.12.2019 г., издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: